

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 7.11.2007
KOM(2007) 677 wersja ostateczna

2007/0238 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.
w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Uwagi otrzymane od przedsiębiorców i państw członkowskich wskazały na potrzebę wprowadzenia zmian do niektórych przepisów dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwana dalej dyrektywą w sprawie VAT). Żadna z zamierzonych zmian nie podważa głównych zasad dyrektywy w sprawie VAT i żadna nie jest na tyle istotna, aby uzasadnić odrębny wniosek w sprawie dyrektywy.

Uznano więc, że najodpowiedniejsze będzie zgrupowanie w jednym wniosku wszystkich poszczególnych propozycji zmian, które należy wprowadzić do dyrektywy w sprawie VAT. Zmiany te dotyczą systemu VAT stosowanego do dostaw gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej i/albo chłodniczej, podatkowego traktowania wspólnych przedsiębiorstw utworzonych na mocy art. 171 Traktatu WE, uwzględnienia określonych konsekwencji związanych z rozszerzeniem UE, a także warunków wykonywania prawa do odliczenia zapłaconego podatku VAT.

- **Kontekst ogólny**

Obecny system VAT dotyczący gazu i energii elektrycznej wynika głównie z dyrektywy 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r. Jednakże stało się oczywiste, że techniczne terminy używane w tej dyrektywie ograniczają zakres stosowania nowego systemu podatkowego wprowadzonego tą dyrektywą, co nie odpowiada rzeczywistości gospodarczej, w szczególności w odniesieniu do miejsca nałożenia VAT na dostawy gazu i zwolnienia z VAT importu gazu. Ponadto okazało się także, że byłoby wskazane stosowanie tych samych zasad do dostarczania energii cieplnej i/albo chłodniczej przez sieci energii cieplnej i/albo chłodniczej, ponieważ sektor ten funkcjonuje w sposób podobny do sektora gazu i energii elektrycznej.

Na mocy art. 171 Traktatu WE Wspólnota może tworzyć wspólne przedsiębiorstwa lub jakiegokolwiek inne struktury niezbędne do skutecznego wykonywania wspólnotowych programów badawczych, rozwoju technologicznego i demonstracyjnych. W swojej decyzji z dnia 19 grudnia 2006 r. (2006/971/WE) Rada potwierdziła, że w celu realizacji programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) może w szczególności tworzyć wspólne przedsiębiorstwa i jest prawdopodobne, że w przyszłości będzie coraz częściej korzystała z takiej możliwości. tworzyła coraz więcej takich przedsiębiorstw. Należy zatem ustalić ramy podatkowe odpowiednie dla tego typu przedsiębiorstw.

W kontekście przystąpienia do UE Bułgaria i Rumunia, podobnie jak inne nowe państwa członkowskie, zostały uprawnione do stosowania odstępstw w odniesieniu do zwolnienia z VAT przyznanego małym i średnim przedsiębiorstwom oraz systemu VAT stosowanego do międzynarodowego przewozu osób. Ze względów przejrzystości i spójności należy zatem włączyć te odstępstwa do dyrektywy w sprawie VAT.

W odniesieniu do prawa do odliczenia jedna z podstawowych zasad przewiduje, że podatnik może odliczyć VAT od zrealizowanych transakcji tylko, jeżeli towary albo

usługi są wykorzystywane dla potrzeb transakcji przyznających prawo do odliczenia. W tym kontekście Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że podatnik ma prawo do podjęcia decyzji o włączeniu, albo nie, towarów o różnym przeznaczeniu, w całości albo w części, do majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą. Jeżeli podatnik zdecyduje o włączeniu w całości omawianych towarów do majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, ma on prawo do odliczenia naliczonego VAT natychmiast i w całości, niezależnie od tego, czy towary są jednocześnie wykorzystywane lub nie, w celu zawodowym albo pozazawodowym. Pozazawodowe wykorzystanie towarów będzie podlegało VAT jako odpłatne świadczenie usług na podstawie kwoty poniesionych wydatków.

Nawet jeżeli w teorii każdy wybór podatnika powinien przynieść ten sam rezultat, należy stwierdzić, że włączenie towarów o różnym przeznaczeniu w całości do majątku przedsiębiorstwa skutkuje generalnie powstaniem korzyści finansowych, ponieważ pozazawodowe wykorzystanie towarów pociąga za sobą zmniejszenie obciążeń podatkowych, które może wzrastać proporcjonalnie do stopnia wykorzystania towarów do celów pozazawodowych.

Dzieje się tak szczególnie w odniesieniu do nieruchomości, biorąc pod uwagę, że koszt nabycia jest często wysoki, a jednocześnie wykorzystanie do celów zawodowych i pozazawodowych jest możliwe i często stosowane, oraz że okres gospodarczej użyteczności nieruchomości jest zasadniczo dużo dłuższy niż okres wykorzystywania innych dóbr używanych do celów zawodowych. Wydaje się zatem, że wskazane byłoby dostosowanie odliczeń VAT dotyczących nieruchomości w taki sposób, aby zapewnić, że wstępne wykonywanie prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT lepiej odzwierciedla podstawową zasadę wspomnianą powyżej, co zapobiegnie określonym konstrukcjom mającym na celu osiągnięcie nienależnych korzyści finansowych.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Wspólny system VAT jest obecnie uregulowany w dyrektywie Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. Dyrektywa ta jest wynikiem przekształcenia poprzednio obowiązującej 6 dyrektywy w sprawie VAT 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r.

- **Spójność z polityką i celami Unii w innych dziedzinach**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Z uwagi na fakt, że wniosek zawiera głównie zmiany techniczne, konsultacje przeprowadzono jedynie z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. VAT i Grupy Roboczej nr 1.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek w sprawie dyrektywy zawiera głównie przepisy techniczne nie podważające istotnych zasad, na których oparte jest wspólnotowe prawodawstwo w dziedzinie VAT.

W odniesieniu do wykonywania prawa do odliczenia, ponowne ustalenie podstawowej zasady na poziomie wykonywania prawa doprowadzi do zniesienia ewentualnych różnic między podatnikami. Następnie zasada będzie stosowana w neutralny sposób, zarówno w odniesieniu do podatników, jak i administracji podatkowej.

Przeprowadzenie badania w zakresie oceny skutków nie było zatem konieczne.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

W odniesieniu do systemu VAT stosowanego wobec gazu i energii elektrycznej, proponuje się rozszerzenie zakresu jego stosowania do dostaw i importu gazu wykonywanych za pośrednictwem wszelkiego rodzaju gazociągów oraz do dostaw i importu wykonywanych za pośrednictwem statków przewożących gaz. Ponadto proponuje się stosowanie tych samych zasad do dostaw i importu energii cieplnej lub chłodniczej wykonywanych za pośrednictwem sieci ciepłych i/albo chłodniczych. W odniesieniu do miejsca nałożenia VAT na świadczenie usług, wniosek przewiduje nałożenie VAT w państwie członkowskim odbiorcy wszystkich usług związanych z zapewnieniem dostępu do sieci energii elektrycznej, gazu, energii cieplnej i chłodniczej, a nie tylko tych związanych z dostępem do sieci przesyłowej. Ponadto wniosek upraszcza procedurę, która pozwala państwom członkowskim na stosowanie obniżonej stawki VAT do dostaw gazu, energii elektrycznej i energii cieplnej.

W odniesieniu do wspólnych przedsiębiorstw utworzonych na mocy art. 171 Traktatu WE proponuje się wyjaśnienie ich statusu podatkowego w kontekście VAT. Ponieważ chodzi o przedsiębiorstwa utworzone na szczeblu UE w celu wsparcia wysiłków Wspólnoty w dziedzinie badań, należy uwzględnić ich wspólnotowy charakter oraz szczególnie sposób ich finansowania. Ich finansowanie ze wspólnych funduszy na podstawie art. 185 rozporządzenia finansowego prowadzi do tego, że naliczony VAT od zakupów (zgodnie z zasadą ogólną nie dający prawa do odliczenia z powodu braku opodatkowanych transakcji) bezpodstawnie zasili budżet krajowy niektórych państw członkowskich. W celu uniknięcia takich konsekwencji, należy traktować te przedsiębiorstwa jak organizacje międzynarodowe, jeżeli są one utworzone przez Wspólnoty Europejskie, posiadają osobowość prawną i otrzymują dotacje z budżetu ogólnego Wspólnot. Należy sprecyzować, że zwolnienie nie może być stosowane w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług przeznaczonych do osobistego użytku członków tych przedsiębiorstw.

W kontekście przystąpienia do UE Bułgaria i Rumunia miały możliwość przyznania zwolnienia podatkowego małym przedsiębiorstwom i utrzymania zwolnienia z VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. Należy więc włączyć te zwolnienia do tekstu dyrektywy w sprawie VAT, tak jak w przypadku innych państw członkowskich.

W odniesieniu do prawa do odliczenia, w celu lepszego stosowania zasady, zgodnie z którą odliczenia są dopuszczalne wówczas, gdy dane towary i usługi są wykorzystywane do celów transakcji przyznających prawo do odliczenia, proponuje się ograniczenie wstępnego wykonywania prawa do odliczenia proporcjonalnie do rzeczywistego wykorzystania do celów zawodowych, jeżeli nieruchomości o zróżnicowanym wykorzystaniu są włączone do majątku przedsiębiorstwa. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie systemu sprostowań w celu uwzględnienia zmian w stopniu zawodowego i prywatnego (albo pozazawodowego) wykorzystania tych nieruchomości.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 93 Traktatu WE

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie podlega wyłącznym kompetencjom Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą zostać osiągnięte w sposób zadowalający poprzez działania państw członkowskich z następujących względów.

Zagadnienia objęte niniejszym wnioskiem stanowią już przedmiot prawodawstwa wspólnotowego, a mianowicie dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. Tak więc istniejące przepisy prawa wspólnotowego mogą być zmienione tylko na mocy prawa wspólnotowego.

Państwa członkowskie nie mogą przyjąć przepisów krajowych, które byłyby sprzeczne ze zharmonizowanym prawodawstwem wspólnotowym, bez wcześniejszej zmiany istniejących przepisów wspólnotowych.

Cele wniosku mogą zostać lepiej zrealizowane poprzez działanie na szczeblu Wspólnoty z następujących względów.

Tylko prawodawstwo wspólnotowe może zmienić istniejące prawodawstwo wspólnotowe.

W odniesieniu do zmian prawodawstwa już zharmonizowanego, tylko działanie na szczeblu Wspólnoty może być skuteczne.

Wniosek ogranicza się do dostosowania istniejących przepisów prawnych, które okazały się nieskuteczne.

Wniosek jest więc zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Proponowane środki są zawarte w projekcie dyrektywy. Jednakże VAT może być nałożony tylko w jednym miejscu. Podobnie powinny zostać zharmonizowane zasady dotyczące wykonywania prawa do odliczenia VAT.

Proponowane środki stanowią wyjaśnienie i uproszczenie obecnie obowiązujących zasad w dziedzinie VAT, tak więc są korzystne dla przedsiębiorców, obywateli i administracji publicznych.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: dyrektywa.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Zmieniane przepisy wspólnotowe są zawarte w dyrektywie, dlatego też dyrektywa jest najodpowiedniejszym instrumentem do dokonania ich zmiany.

4) WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Wniosek wprowadza uproszczenie ram prawnych, uproszczenie procedur administracyjnych mających zastosowanie do organów władzy publicznej (krajowych lub europejskich), uproszczenie procedur administracyjnych stosowanych wobec jednostek organizacyjnych i osób fizycznych.

Wniosek zawiera przepis mający na celu wyjaśnienie wspólnego systemu VAT.

Wniosek zawiera przepis proponujący uproszczenie procedury stosowanej przez państwa członkowskie, które chcą zastosować obniżoną stawkę VAT do dostaw gazu, energii elektrycznej albo energii cieplnej.

Przepisy dotyczące miejsca nałożenia VAT na dostawy gazu stanowią uproszczenie dla przedsiębiorstw działających w tym sektorze.

Propozycja dotycząca prawa do odliczenia ma na celu ustanowienie systemu sprostowań, który pozwala na odzwierciedlenie zmian dotyczących zawodowego i pozazawodowego wykorzystywania nieruchomości. W związku z powyższym, w tym przypadku art. 26 dyrektywy w sprawie VAT nie będzie stosowany w okresie dokonywania sprostowań w odniesieniu do pozazawodowego wykorzystywania tych towarów, w takim zakresie w jakim to wykorzystanie nie prowadziło już do przyznania prawa do odliczenia. Fakt, że nie jest konieczne osobne i dodatkowe opodatkowanie prywatnego (albo pozazawodowego) wykorzystywania należy uznać za uproszczenie.

- **Tabela korelacji**

Państwa członkowskie mają obowiązek przekazania Komisji tekstów przepisów prawa krajowego transponujących dyrektywę, jak również tabeli korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku, w podziale na rozdziały lub artykuły**

System VAT stosowany w odniesieniu do gazu, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej (art. 1 pkt 1), 3) do 5), 7) i 9))

Uwzględniając tekst przyjęty przez Radę w 2003 r., specjalny system VAT stosowany do dostaw i importu gazu oraz energii elektrycznej stosuje się jedynie, w odniesieniu do gazu, do dostaw i importu wykonywanego za pośrednictwem systemu gazowego. W związku z powyższym, z zakresu stosowania systemu są wyłączone dostawy i import gazu dokonywane za pośrednictwem gazociągów systemu dystrybucyjnego. Ponadto specjalny system nie ma obecnie zastosowania do dostaw i importu gazu za pośrednictwem statków przewożących gaz, mimo że gaz dostarczony lub importowany za pośrednictwem statku jest identyczny z gazem transportowanym za pośrednictwem gazociągu i jest, po regazyfikacji w porcie docelowym, przekazywany do gazociągów systemu dystrybucyjnego. Wniosek przewiduje więc włączenie do zakresu stosowania specjalnego systemu VAT dostaw i importu gazu dokonywanych za pośrednictwem wszystkich typów gazociągów oraz statków przewożących gaz.

Ostatnio pojawiły się także pierwsze transgraniczne sieci cieplne i chłodnicze. Te same kwestie, które dotyczą dostaw i importu gazu albo energii elektrycznej, dotyczą też dostaw lub importu energii cieplnej i chłodniczej. Wniosek w sprawie dyrektywy przewiduje zatem dostosowanie systemu VAT stosowanego do dostaw i importu energii cieplnej lub chłodniczej za pośrednictwem sieci cieplnych i/albo chłodniczych do systemu stosowanego do gazu i energii elektrycznej.

W odniesieniu do miejsca nałożenia podatku VAT na świadczenie usług, obecne brzmienie art. 56 dyrektywy w sprawie VAT przewiduje stosowanie dobrowolnej samolikwidacji podatku tylko w odniesieniu do zapewnienia dostępu do systemów przesyłowych gazu i energii elektrycznej. Wniosek przewiduje rozszerzenie dobrowolnego mechanizmu samolikwidacji podatku na wszystkie świadczenia usług związane z zapewnieniem dostępu do sieci energii elektrycznej, gazu i energii cieplnej i/albo chłodniczej, a nie tylko tych związanych z dostępem do sieci przesyłowych.

Doświadczenia zebrane podczas niedawnego wdrażania obecnie obowiązującej procedury z art. 102, na podstawie którego Komisja jest zobowiązana wypowiedzieć się na temat istnienia ryzyka zakłócenia konkurencji związanego ze stosowaniem obniżonej stawki w odniesieniu do dostaw gazu albo energii elektrycznej, wykazały zbędność tej procedury. Od czasu przyjęcia dyrektywy 2002/93/WE artykuły 38 i 39 zapewniają już, że podatek VAT zostaje nałożony w miejscu, w którym gaz dostarczony przez systemie gazowym oraz energia elektryczna są rzeczywiście wykorzystywane przez nabywcę. Zasady te uwzględniają specyfikę tego typu transportu w celu określenia miejsca dostawy, co pozwala na uniknięcie zakłóceń konkurencji pomiędzy państwami członkowskimi. Niniejszy wniosek proponuje rozszerzenie stosowania tych zasad na dostawy energii cieplnej lub chłodniczej za pośrednictwem sieci przesyłowych cieplnych i/albo chłodniczych. Jednakże istotne pozostaje zagwarantowanie, że Komisja i inne państwa członkowskie są odpowiednio poinformowane o wprowadzeniu obniżonych stawek przez dane państwo członkowskie w tym tak wrażliwym sektorze. W związku z tym proponuje się procedurę wstępnych konsultacji z Komitetem ds. VAT, jeżeli jedno z państw członkowskich chce wprowadzić obniżoną stawkę dla dostaw gazu, energii elektrycznej albo energii

cieplnej.

System VAT stosowany do wspólnych przedsiębiorstw (art. 1 pkt 10))

W celu skorzystania ze zwolnienia przewidzianego w art. 151 dyrektywy w sprawie VAT, należy powołać organizację międzynarodową przez co najmniej dwa państwa członkowskie, uznaną przez Unię Europejską albo istniejącą organizację międzynarodową (działającą, jeżeli znajduje to zastosowanie, wspólnie z innymi organizacjami międzynarodowymi lub państwami) dla realizacji uzasadnionych celów wspólnych, które nie mają wyłącznie charakteru gospodarczego. Wspólne przedsiębiorstwa nie mogą być uważane za tego rodzaju organizacje międzynarodowe. Przedsiębiorstwa te są odpowiedzialne za realizację polityki wspólnotowej, finansowanej nie tylko ze środków Wspólnoty, ale także przez państwa członkowskie z ich budżetów krajowych.

W celu uniknięcia skutków opodatkowania zakupów dokonywanych przez te przedsiębiorstwa, których działalność nie jest co do zasady poddana opodatkowaniu VAT, w związku z czym nie mają one prawa do odliczenia naliczonego VAT, konieczne jest traktowanie wspólnych przedsiębiorstw tak jak organizacji międzynarodowych. Proponuje się więc dodanie do dyrektywy w sprawie VAT nowego art. 151a zrównującego pod tym względem wspólne przedsiębiorstwa z organizacjami międzynarodowymi. Traktowanie to jest przyznane tylko organizacjom utworzonym przez Wspólnoty Europejskie, posiadającym osobowość prawną i otrzymującym dotacje z budżetu ogólnego Wspólnot. Przewiduje się, że zwolnienia nie stosuje się do dostaw towarów i świadczenia usług przeznaczonych do osobistego użytku członków tych przedsiębiorstw.

Uwzględnienie niektórych konsekwencji związanych z rozszerzeniem (art. 1 pkt 2), 6), 8) oraz 12) do 16)).

W związku z przystąpieniem do UE Bułgaria i Rumunia zostały uprawnione do przyznania zwolnienia z podatku małym przedsiębiorstwom. Dla zapewnienia jasności i przejrzystości odstępstwo to jest włączone do art. 287. Dla uwzględnienia przyznanego nowym państwom członkowskim z tych samych powodów uprawnienia do dalszego stosowania zwolnienia z VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, do dyrektywy w sprawie VAT dodano nowe art. 390a i 390b.

Sposób wykonywania prawa do odliczenia w odniesieniu do towarów i usług w przypadku niektórych nieruchomości (art. 1 pkt 11)).

W ramach prawa do odliczenia podstawowa zasada, przewidziana w art. 168 dyrektywy w sprawie VAT, przewiduje, że podatnik jest uprawniony do odliczenia VAT, jeżeli towary i usługi których dotyczy zapłacony lub należny VAT są wykorzystywane do dokonywania transakcji przyznających prawo do odliczenia.

Nowy przepis ma na celu wyjaśnienie wykonywania prawa do odliczenia w odniesieniu do nieruchomości przeznaczonych jednocześnie do wykorzystania zawodowego i pozazawodowego. Tak jest w szczególności w przypadku VAT, który dotyczy nabycia nieruchomości, ale także niektórych świadczonych usług, takich jak usługi budowlane, remontowe albo istotne przekształcenie, które z gospodarczego punktu widzenia może być uznane za tożsame z nabyciem albo budową

nieruchomości. Natomiast proste naprawy lub ulepszenia są wyłączone z zakresu stosowania proponowanego środka.

Przepis przewiduje obecnie, że w przypadku sytuacji określonych w akapicie poprzedzającym, wstępne odliczenie ogranicza się do rzeczywistego wykorzystania nieruchomości do celów transakcji przyznających prawo do odliczenia w momencie, w którym podatek staje się wymagalny. W przypadku zróżnicowanego wykorzystania nie będzie już możliwe natychmiastowe odliczenie całości zapłaconego VAT.

Biorąc pod uwagę to ograniczenie podatnika w możliwości dokonania odliczenia ustanawia się system sprostowań w celu uwzględnienia zmian między wykorzystaniem zawodowym i pozazawodowym danych nieruchomości w okresie odpowiadającym istniejącemu okresowi korekty dla nieruchomości traktowanych jako dobra inwestycyjne. Nowy system będzie stosowany zarówno wobec zwiększonego, jak i zmniejszonego zawodowego wykorzystywania nieruchomości. System ten z jednej strony zastąpi opodatkowanie pozazawodowego wykorzystywania (art. 26 dyrektywy w sprawie VAT) w okresie sprostowania, a z drugiej strony ustanowi system sprostowań na korzyść podatnika w przypadku zwiększonego zawodowego wykorzystywania nieruchomości dotyczącego transakcji przyznających prawo do odliczenia. W swoim funkcjonowaniu system ten jest podobny do już istniejącego systemu korekty odliczeń w odniesieniu do towarów stanowiących dobra inwestycyjne, który dostosowuje, dla części wykorzystywanej w celach zawodowych, zmienne procentowe transakcji opodatkowanych (i innych transakcji przyznających prawo do odliczenia) i zwolnionych (bez prawa do odliczenia) w okresie korekty. W odniesieniu do stosunku między transakcjami zawodowymi i prywatnymi (albo pozazawodowymi) nowy system sprostowań jest stosowany równolegle do systemu korekty, bez zmiany systemu korekty jeżeli nieruchomość stanowi dobro inwestycyjne.

W celu wyjaśnienia sposobu działania prawa do odliczenia w odniesieniu do nieruchomości o zróżnicowanym wykorzystaniu, proponuje się dodanie art. 168a do dyrektywy w sprawie VAT.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.
w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁴ musi zostać dostosowana w celu wprowadzenia określonych, najczęściej technicznych, zmian.
- (2) W odniesieniu do przepisów dotyczących importu i miejsca opodatkowania dostaw gazu i energii elektrycznej, specjalny system wynikający z dyrektywy Rady 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r. zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej⁵ nie ma zastosowania do importu i dostaw gazu dokonywanych za pośrednictwem gazociągów, które nie stanowią części sieci przesyłowych, a w szczególności do gazociągów systemu dystrybucyjnego, za pośrednictwem których dokonuje się większości transakcji transgranicznych. Należy zatem włączyć do zakresu stosowania specjalnego systemu import i dostawy gazu dokonywane za pośrednictwem wszystkich gazociągów.
- (3) Ten specjalny system nie ma także zastosowania do importu i dostaw gazu dokonywanych za pośrednictwem statków przewożących gaz, mimo że gaz ten jest, z uwagi na jego cechy, identyczny z gazem importowanym lub dostarczany za pośrednictwem gazociągów i po regazyfikacji jest przeznaczony do transportu w

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/138/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 92).

⁵ Dz.U. L 260 z 11.10.2003, str. 8.

gazociągach. Należy zatem włączyć do zakresu stosowania specjalnego systemu import i dostawy gazu dokonywane za pośrednictwem statków przewożących gaz.

- (4) Działają już pierwsze transgraniczne sieci przesyłu energii cieplnej i chłodniczej. Kwestie związane z dostawą i importem energii cieplnej i chłodniczej są takie same jak kwestie związane z dostawą albo importem gazu i energii elektrycznej. W odniesieniu do gazu i energii elektrycznej obecne przepisy zapewniają, że VAT jest pobierany w miejscu ich rzeczywistego wykorzystania przez nabywcę. Zasady te zapobiegają zakłóceniom konkurencji między państwami członkowskimi. W odniesieniu do energii cieplnej i chłodniczej należy zatem zastosować ten sam system, który stosuje się do gazu i energii elektrycznej.
- (5) W odniesieniu do miejsca nałożenia VAT na świadczenie usług, obecne przepisy przewidują stosowanie specjalnego systemu tylko w odniesieniu do zapewnienia dostępu do systemu przesyłowego gazu i energii elektrycznej. Jednakże niektórzy ze znaczących konsumentów gazu lub energii elektrycznej są bezpośrednio podłączeni do systemu dystrybucyjnego, a nie do sieci przesyłowej. Należy zatem rozszerzyć zakres stosowania specjalnego systemu na każde świadczenie usług związane z zapewnieniem dostępu do wszystkich sieci energii elektrycznej i gazu oraz sieci energii cieplnej i chłodniczej.
- (6) Doświadczenia zebrane podczas niedawnego wdrażania obecnie obowiązującej procedury, zgodnie z którą Komisja jest zobowiązana wypowiedzieć się na temat istnienia ryzyka zakłócenia konkurencji związanego ze stosowaniem obniżonej stawki VAT w odniesieniu do gazu, energii elektrycznej i energii cieplnej, wykazały zbędność tej procedury. Zasady dotyczące ustalenia miejsca nałożenia podatku zapewniają, że VAT jest pobierany w miejscu, w którym gaz, energia elektryczna, energia cieplna i chłodnicza są rzeczywiście wykorzystywane przez nabywcę. Zasady te zapobiegają wszelkim zakłóceniom konkurencji między państwami członkowskimi. Jednakże istotne pozostaje zagwarantowanie, że Komisja i inne państwa członkowskie są odpowiednio poinformowane o wprowadzeniu obniżonych stawek przez dane państwo członkowskie w tym tak wrażliwym sektorze. Dlatego też konieczna jest wstępna procedura konsultacji z Komitetem ds. VAT.
- (7) Wspólne przedsiębiorstwa i inne struktury utworzone na mocy art. 171 Traktatu WE są odpowiedzialne za realizację polityk wspólnotowych. W celu uniknięcia odnoszenia korzyści z opodatkowania przez państwo członkowskie, w którym podatek jest należny, kosztem innych państw członkowskich i Wspólnot Europejskich, należy przyznać wspólnym przedsiębiorstwom utworzonym przez Wspólnoty, posiadającym osobowość prawną i otrzymującym dotacje z budżetu ogólnego Wspólnot na podstawie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁶, zwolnienie z naliczonego podatku VAT od ich zakupów.

⁶ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

- (8) W kontekście przystąpienia do UE Bułgaria i Rumunia miały możliwość przyznania zwolnienia podatkowego małym przedsiębiorstwom i utrzymania zwolnienia z VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. Dla jasności i spójności zwolnienia te należy włączyć do dyrektywy.
- (9) W odniesieniu do prawa do odliczenia podstawowa zasada stanowi, że prawo to powstaje tylko w przypadku, gdy towary i usługi są wykorzystywane przez podatnika do celów transakcji przyznających prawo do odliczenia. Zasada ta wymaga wyjaśnienia i wzmocnienia tak, aby podatnicy byli traktowani w identyczny sposób w przypadku gdy towary, które służą ich działalności gospodarczej, nie są wykorzystywane wyłącznie do celów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Dlatego też należy ograniczyć wstępne wykonywanie prawa do odliczenia do wykorzystania, które jest związane z transakcjami przyznającymi prawo do odliczenia w momencie, w którym podatek jest wymagalny.
- (10) W związku z tym należy zastosować powyższą zasadę do nabywanych przez podatnika nieruchomości i istotnych, związanych z nimi usług. Sytuacje te przedstawiają najczęstsze przypadki, biorąc pod uwagę z jednej strony wartość i długość gospodarczego wykorzystania tych towarów, a z drugiej strony fakt, że szeroko rozpowszechnione jest zróżnicowane wykorzystanie tego typu towarów.
- (11) Uwzględniając ograniczenie wstępnego wykonywania prawa do odliczenia i w celu zapewnienia sprawiedliwego systemu odliczeń dla podatników, należy przewidzieć system sprostowań dla uwzględnienia zmian w zawodowym i pozazawodowym wykorzystaniu nieruchomości w okresie, który odpowiada obecnemu okresowi korekty dla nieruchomości traktowanych jako dobra inwestycyjne.
- (12) Należy zatem zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Artykuł 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. „Wyroby podlegające akcyzie” oznaczają produkty energetyczne, alkohol i napoje alkoholowe oraz tytoń przetworzony, zgodnie z definicją zawartą w obowiązujących przepisach wspólnotowych, z wyjątkiem gazu dostarczanego za pośrednictwem gazociągów albo statków przewożących gaz, energii elektrycznej oraz energii cieplnej i chłodniczej dostarczanej przez sieci ciepłownicze lub chłodnicze.”
- 2) Artykuł 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Państwa członkowskie mogą uznać działalność podmiotów prawa publicznego, zwolnioną na podstawie art. 132, 135, 136 i 371, art. 374-377, art. 378 ust. 2, art. 379 ust. 2 i art. 380-390b, za działalność, którą podmioty te wykonują jako organy władzy publicznej.”

- 3) Artykuł 17 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) dostawy gazu za pośrednictwem gazociągów albo statków przewożących gaz, energii elektrycznej albo energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci ciepłownicze lub chłodnicze, na warunkach przewidzianych w art. 38 i 39;”
- 4) Artykuły 38 i 39 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 38

1. W przypadku dostaw do podatnika-pośrednika gazu za pośrednictwem gazociągu albo statku przewożącego gaz, energii elektrycznej albo energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci ciepłownicze lub chłodnicze, za miejsce dostawy uznaje się miejsce, w którym ten podatek-pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, na rzecz którego dostarczane są towary lub, w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

2. Do celów ust. 1, „podatek-pośrednik” oznacza podatnika, którego główna działalność w odniesieniu do zakupu gazu, energii elektrycznej albo energii cieplnej lub chłodniczej polega na odsprzedaży tych produktów, i którego własna konsumpcja tych produktów jest nieznaczna.

Artykuł 39

W przypadku dostawy gazu za pośrednictwem gazociągu albo statku przewożącego gaz, energii elektrycznej albo energii cieplnej lub chłodniczej, jeżeli taka dostawa nie jest objęta art. 38, za miejsce dostawy uznaje się miejsce, w którym nabywca faktycznie wykorzystuje i konsumuje te towary.

W przypadku gdy całość lub część gazu, energii elektrycznej albo energii cieplnej lub chłodniczej nie została faktycznie skonsumowana przez nabywcę, uznaje się, że towary nieskonsumowane zostały wykorzystane i skonsumowane w miejscu, w którym nabywca ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, na rzecz którego dostarczane są towary. W przypadku gdy nabywca nie ma takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, uznaje się, że wykorzystał i skonsumował wyżej wymienione towary w stałym miejscu zamieszkania lub w zwykłym miejscu pobytu.”

- 5) Artykuł 56 ust. 1 lit. h) otrzymuje brzmienie:
- „h) zapewnienie dostępu do systemu dystrybucyjnego albo przesyłowego gazu, energii elektrycznej albo dostępu do sieci energii cieplnej lub chłodniczej oraz usługi transportu lub przesyłu poprzez te sieci, a także inne bezpośrednio z nimi związane usługi;”
- 6) W art. 80 ust. 1 lit. b) „art. 380-390” zastępuje się „art. 380-390b”;
- 7) Artykuł 102 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 102

Po konsultacji z Komitetem ds. VAT, państwa członkowskie mogą stosować stawkę obniżoną w odniesieniu do dostaw gazu, energii elektrycznej i dostaw energii cieplnej.”

- 8) W art. 136 lit. a) „art. 380-390” zastępuje się „art. 380-390b”;
- 9) Artykuł 143 lit. l) otrzymuje brzmienie:
 - „l) import gazu za pośrednictwem gazociągów albo statków przewożących gaz, energii elektrycznej albo energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci ciepłownicze lub chłodnicze.”
- 10) Dodaje się art. 151a w brzmieniu:

„Artykuł 151a

Do celów art. 151 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) wspólne przedsiębiorstwa i wszystkie inne struktury niezbędne do właściwej realizacji wspólnotowych programów badawczych, rozwoju technologicznego i demonstracyjnych, utworzone przez Wspólnoty Europejskie na mocy art. 171 Traktatu WE, posiadające osobowość prawną i otrzymujące dotacje z budżetu ogólnego Wspólnot na podstawie art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁷, są traktowane jak organizacje międzynarodowe pod warunkiem, że nie prowadzą działalności gospodarczej w rozumieniu art. 9 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Jednakże zwolnienie przewidziane w art. 151 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) nie ma zastosowania do dostaw towarów i świadczenia usług przeznaczonych do osobistego użytku członków wspólnych przedsiębiorstw albo wszelkich innych struktur przewidzianych w akapicie pierwszym.”

- 11) Dodaje się art. 168a w brzmieniu:

„Artykuł 168a

W przypadku nabycia, budowy, renowacji albo istotnego przekształcenia nieruchomości, wstępne wykonywanie prawa do odliczenia, powstającego w momencie, w którym podatek staje się wymagalny, jest ograniczone do rzeczywistego wykorzystania do celów transakcji przyznających prawo do odliczenia.

Na mocy odstępstwa od art. 26, zmiany w proporcji wykorzystania nieruchomości przewidzianego w akapicie pierwszym są uwzględniane na warunkach określonych w art. 187, 188, 190 i 192 w celu sprostowania wstępnego wykonywania prawa do odliczenia.

⁷

Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

Zmiany przewidziane w akapicie drugim są uwzględniane w okresie wskazanym przez państwa członkowskie na podstawie art. 187 ust. 1 dla nieruchomości traktowanych jako dobra inwestycyjne.”

12) W art. 221 ust. 2 „art. 380-390” zastępuje się „art. 380-390b”.

13) W art. 287 dodaje się pkt 17) i 18) w brzmieniu:

„17) Bułgaria: 25 600 EUR;

18) Rumunia: 35 000 EUR.”

14) Dodaje się art. 390a i art. 390b w brzmieniu:

„Artykuł 390a

Bułgaria może, na warunkach obowiązujących w tym państwie członkowskim w dniu jego przystąpienia, utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w załączniku X część B pkt 10), tak długo, jak takie samo zwolnienie będzie stosowane w jednym z państw członkowskich należących do Wspólnoty w dniu 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 390b

Rumunia może, na warunkach obowiązujących w tym państwie członkowskim w dniu jego przystąpienia, utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w załączniku X część B pkt 10), tak długo, jak takie samo zwolnienie będzie stosowane w jednym z państw członkowskich należących do Wspólnoty w dniu 1 stycznia 2007 r.”

15) W art. 391 „art. 380-390” zastępuje się „art. 380-390b”.

16) W załączniku X tytuł zostaje zastąpiony następującym tytułem:

„WYKAZ TRANSAKCJI OBJĘTYCH ODSTĘPSTWAMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 370 I 371 ORAZ ART. 375-390B”

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie prześlą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekażą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia

*W imieniu Rady
Przewodniczący*